

SÉRIE LEGENDÁRNÍ MILENCI

*Střevíček
pro Popelku*

NICOLE JORDAN

*Střevíček
pro Popelku*

NICOLE JORDAN

2012

Copyright © 2012 by Anne Bushyhead
Translation © 2012 by Dana Chodilová
Cover design © 2012 by DOMINO

Veškerá práva vyhrazena. Žádná část tohoto díla nesmí být reprodukována ani elektronicky šířena či přenášena bez předchozího písemného souhlasu majitele autorských práv.

Z anglického originálu PRINCESS CHARMING,
vydaného nakladatelstvím Ballantine Books, New York 2012,
přeložila Dana Chodilová
Odpovědná redaktorka: Karin Lednická
Jazyková redaktorka: Vendula Perglerová
Korektura: Hana Bončková
Sazba: ≍ Dušan Žárský
Obálka: Jiří Ryška
Vydání druhé, v elektronické podobě první
Vydalo nakladatelství DOMINO, Na Hradbách 3, Ostrava 1,
v říjnu 2012

ISBN 978-80-7303-751-2

PROLOG

KENT, ANGLIE SRPEN 1804

Ashton Wilde se zastavil skoro po pás hluboko ve vodě a starostlivě sledoval skotačení svých čtyř mladších sourozenců a bratranců. Nad jezírkem v Beauvoiru, rodinném sídle markýzů z Beaufortu, se nesly výkřiky, ječení a výbuchy smíchu, jak se honička postupně proměnila v regulérní bitvu.

Léto se chýlilo ke konci, ale Ash se poprvé za celé měsíce cítil naprosto bezstarostný.

Ten výlet – vyjíždku na koních, rybaření a plavání a k tomu piknik pod širým nebem – pečlivě naplánoval. Zčásti proto, že tak nádherný den by bylo škoda trávit pod střechem, ale hlavně chtěl vyvolat pocit, že je v rodině zase všechno v pořádku. Zvláště mu šlo o obě děvčata, která byla mnohem mladší než tři chlapi.

Ash se musel nad tím výjevem pousmát: jedenáctiletá Skye strkala sedmnáctiletému Jackovi hlavu pod vodu a Jack ji velkoryse nechal vyhrávat. Do rvačky zasáhla i dvanáctiletá Katharine, zalévala osmnáctiletého Quinna plnými hrstmi vody z jezera. Quinn nako prskal a prosil o slitování, ale pak se na ni vrhl, aby se pomstil. Kate se před ním rozběhla pryč a po břehu se rozléhal její smích.

Zaslouží si zase trochu veselí, pomyslel si Ash spokojeně. Během uplynulé hodiny postupně dorazili dva sluhové s pozváním domů na čaj, ale on nedopustil, aby jim pokazili to jedinečné odpoledne. Chtěl ještě aspoň chvíli udržet idylu bezstarostného dětství, o které je připravila hrůzná smrt jejich rodičů při ztroskotání lodi loni v zimě.

Na Ashe, skoro o rok staršího, než byl Quinn, dopadla tíživá odpovědnost nejstaršího z osiřelých bratřanců a sestřenic Wildeových. Spolu s ní předčasně zdědil proslulý titul a jmění Beaufortů.

Zrovna teď mu bylo tak lehké u srdce, jak dosud nikdy od té tragédie. Zármutek jim ze života nezmizel, ale pro tuto chvíli ho potlačila chladivá voda a žhavý sluneční žár.

Ash věděl, že Quinn, který se stal předčasně hrabětem z Traherne, vnímá krutý osud podobně hořce jako on. Sídla Beaufortů a Traherneů ležela v těsném sousedství v Kentu, takže i když Quinn a Skye pocházeli z jiné větve Wildeovy rodiny, vyrůstali vzdálení bratřanci a sestřenice společně, jako sourozenci. Díky tomu obě domácnosti snáze splynuly pod zákonné poručnictví jejich postaršího strýčka a starého mládence, lorda Cornelia Wildea.

Tíživá ztráta obou rodičovských párů udělala z Quinna mladého cynika, i tak ale podporoval Ashův úmysl dopřát děvčatům i Jackovi pár tuze potřebných šťastných chviliek. Jack měl ve skupině zvláštní postavení – byl bratranec Ashe a Katharine, ale zároveň jejich adoptovaný bratr.

„Pozor, Ashi! Jde po tobě Quinn!“

Varovné zaječení Skye vytrhlo Ashe ze zadumání až ve chvíli, kdy ucítil, jak ho něco silně zatahalo za nohu. Poznal, že se k němu pod vodou přikradl Quinn. Ztratil rovnováhu, s mohutným cáknutím se zhroutil a pořádně si lokl jezerní vody. Když se s kašláním vynořil, poctil ho Quinn vítězným uličnickým šklebem, což Ashe vyprovokovala k protiútoku.

Chvilí spolu zápasili v mělké vodě, mlátili kolem sebe rukama, snažili se zachytit kluzké holé tělo protivníka. Chlapci na sobě neměli koupací úbory, byli bez košil, jen v krátkých kalhotách, kdežto děvčata si oblékla haleny bez rukávů a kamaše.

Když se Quinn konečně osvobodil a vyrazil do hlubších vod uprostřed jezera, pustili se ostatní do divoké honičky, doprovázené škodolibým křikem: „Chyt ho, chyt ho!“

Po nějakých dvaceti minutách nelitostné hry vyšplhala celá pětice na travnatý břeh, zhroutil se na piknikové deky, ležela a vyčerpaně oddechovala pod modrou letní oblohou.

Ash ležel roztažený mezi sourozenci a bratřenci, hojivé slunce mu pražilo na vlhkou kůži a cítil se skoro spokojený. Potřeba chránit rodinu mu přešla do krve, páčila ho v hrudi jako oheň. Spíš by zemřel, než by dopustil, aby děti utrpěly další újmu – a přesto chtěl víc než pouhé přežívání. Chtěl, aby rodina *vzkvétala*, a to znamenalo organizovat podobné výjimečné dny, které by ztlumily bolest.

Línou, horkou a spokojenou chvílku mu ale brzy zmařily nečekané úvahy Kate.

„Tak jsem přemýšlela, Ashi,“ oznámila zvolna, „že se musíš oženit a přivést nám matku.“

Ash po té nečekané poznámce prudce otevřel oči a znovu se rozkašlal, i když už byl pěkný kousek od jezera.

„*Oženit se?*“ opakoval, když záchvat pominul. „Co sis to vzala do hlavy za hloupost, ty pletichářko?“

„Když se oženíš, dostaneme matku. Bude nás vychovávat a my nebudeme muset za dva týdny do internátní školy.“

Skye nastražila uši. „To by bylo skvělé, Ashi. Já nechci, aby mě poslali pryč.“

Chápal, proč si Katharine přeje novou matku: doufala, že to zabrání rozpadu jejich semknuté rodiny. Po celé privilegované dětství se jim dostávalo výtečného vzdělání od nejlepších soukromých učitelů a vychovatelek, ale s tím bude brzy konec. Ash, který celý minulý semestr pomáhal mladším Wildeům lepit střípky jejich životů, se měl zakrátko vrátit do Cambridge.

Bystrý Quinn potřeboval úkoly, jaké mu nemohl zajistit žádný domácí učitel, proto měl na podzim doprovodit Ashe na univerzitu. A bezstarostný, uličnický Jack ho bude za rok následovat. Na děvčata – navzdory jejich upřímným protestům – čekala elitní akademie pro mladé dámy.

„Chodit do školy neznamená konec světa,“ pokusil se je Ash ukonejšit.

„Bude to konec *našeho* světa,“ stála na svém Katharine. „Musíš nás zachránit a najít nám mámu, Ashi.“

Když uslyšel ten zapálený tón, škulbl sebou a opřel se na lokti. „Je mi sotva devatenáct. To je na ženění moc brzy.“

„No, strýček Cornelius je na ženění zas moc *stary*,“ opáčila sestra, „takže je to na tobě.“

„Strýčkovi je teprve jednapadesát,“ namítl Ash, i když věděl, že z jejího úhlu pohledu vypadá půlstoletí jako kmetský věk.

„Ale on už nás dál vychovávat nechce,“ postěžovala si Kate.

„Tak to není. Jenom si myslí, že si zasloužíte něco lepšího než výchovu samotářského učence.“

Ash nepochyboval o strýčkově obětavosti, ale pravda byla, že se Cornelius jistě toužil vrátit ke svým intelektuálním zájmům. V posledních osmi měsících úplně opustil bádání, aby se mohl starat o potomky zemřelých příbuzných.

Skye si těžce povzdechla. „Strýček Cornelius říká, že až budeme starší, poděkujeme mu, že nám rozšířil obzory. Ale já o široké obzory nestojím. Nevydržím být tak dlouho z domu.“

„Já taky ne,“ přidala se Kate a vyškřábala se do sedu.

Ash se podíval na Quinna, aby mu s těmi nářky pomohl. Bratranec se naklonil a zatahal Kate za zrzavý cop. „Strýček má strach, že se z nás stane tlupa primitivů, milá Kate, a primitivnost se k mladé dámě tvého postavení nehodí. Ty a Skye jste za tohle léto s námi kluky pěkně zdivočely.“

Kate zavrtěla hlavou, očividně nemínila uznat jeho argumenty. „Pokud si strýček myslí, že mi internátní akademie vylepší chování,“ zamumlala, „tak se pořádně plete.“

A jako pes tvrdošijně zahryznutý do kosti se vrátila ke svému tématu. „Co kdyby sis prostě našel někoho, koho si zamiluješ a vezmeš, Ashi? Pro tebe to bude hračka. My Wildeové máme v lásce štěstí, všichni to říkají. Mamá a papá do sebe byli bláznivě zamilovaní a teta Angélique a strýc Lionel taky.“

„Já se nikdy nevzdám,“ prohlásila Skye odhodlaně, „dokud nenačnu jedinou pravou lásku.“

Kate ten oddaný projev podpory posílil a hned se pro to téma nadchla. „Mamá vždycky říkala, že na mě někde čeká někdo výjimečný – vlastně, že na nás na všechny čeká ideální partner.“

Jack nad tím prohlášením obrátil oči v sloup. „Čteš moc romantických pohádek, sestřičko.“

Kate se na něj zašklebila. „Možná, ale strýček Cornelius říká, že mi prospěje každé čtení, i pohádky. A pohádky,“ dodala rozpačité a změřila si pohledem svazeček řeckých mýtů, který si přinesla s sebou, „aspoň mají šťastný konec, ne jako v těch knihách o neurvalých Řecích a Římanech...“

Ash zvedl ruku, aby to dohadování uťal. Věděl, že bez jeho pevného zásahu se tvrdohlavá sestra nevzdá romantických představ ani snah vyřešit ten problém. „Přísahal jsem, že se o vás o všechny postarám, Kate, ale manželství teď nepřichází v úvahu.“

„Když ne teď, tak kdy?“

„Jednou.“

Kate to očividně zklamalo. Praštila sebou zpátky na záda a hleděla do nebe nad hlavou. „Kéž by to bylo brzo. Našel bys nám mámu vcukuletu, jen kdyby ses obtěžoval a hledal, Ashi. Víme, jak po tobě všechny dámy pasou.“

„To má pravdu,“ ozval se Quinn líným, ale znatelně pobaveným hlasem. Ashovi neušlo, jak se bratranec šklebí, vychutnává si jeho rozpaky.

Probodl ho pronikavým pohledem. „Když si myslíš, že přivést děvčatům matku je tak skvělý nápad, tak proč si nenajdeš manželku *sám*? Můžeš se oženit stejně jako já.“

„Ne, nemůžu. Ještě jsem si dost nevyhodil z kopýtka.“

„Co bys chtěl vyhazovat z kopýtky?“ nechápala Skye.

Jack se uchechtl. „Nech to být, zlato.“

„Chytáš se stébla, Katie,“ uzavřel to Ash, i když měkčím tónem. „Mám tě raději než vlastní život, ale nedám hlavu dobrovolně do chomoutu jenom proto, abych tě uchránil před internátní školou.“

Navíc byl přesvědčen, že děvčatům nové prostředí neuškodí. Nebudou v něm tak izolované, tak odríznuté od světa jako tady v Beauvoiru nebo v Tallis Courtu, nedalekém rodinném sídle Traherneů.

„Ve škole si najdete nové přátele,“ dodal Ash konejšivě. „A na léto a každé prázdniny samozřejmě můžete přijet domů. Než se nadějete, zase se všichni sejdeme. A já vás v té vaší škole budu často navštěvovat...“

„To bys měl, jinak ti to nikdy neodpustím,“ zahrozila mu Kate, ale pak uhnula pohledem. „Stejně už to nikdy nebude t-takové...“

Na posledním slově se jí zlomil hlas. Ash věděl, že se sestra za ten projev slabosti nenávidí. Zabručela, znechucená sama sebou, a vyškrobala se na nohy. Poodešla o kus dál, otočila se k nim zády a snažila se potlačit slzičky.

Ash se zastyděl, zvedl se a šel za ní. Konejšivě jí sáhl na rameno a Kate se najednou obrátila, ovinula mu ruce kolem pasu a prudce ho sevřela. „B-budeš mi m-moc chybět, Ashi...“

„Ty mně taky, zlatíčko,“ vydechl a objal ji stejně silně.

Když vzlykla nahlas, Ash se ohlédl. Chlapci na ně zasmušile hleděli a Skye se už taky bránila pláči.

Ash chtěl tomu smutku učinit přítrž, a tak se sehnul, přehodil si Kate přes rameno, odnesl ji dolů k jezeru a hodil do vody.

Vynořila se a k jeho nezměrné úlevě prskala vodu a šklebila se. „Já vím moc dobře, že mě chceš rozptýlit!“ ječela a odstrkovala si mokré prameny z očí. „Ale já se nikdy nevzdávám!“

„Jistěže ne,“ křikl na ni Ash a suše se zasmál. „Nic miň bych od tebe ani nečekal.“

V tu chvíli zaznamenal, jak se k nim z dálky blíží vysoká pružná postava strýce Cornelia. Sluhům se je nahnat domů nepodařilo; nejspíš proto se trpělivý postarší gentleman osobně a pěšky vydal zachránit dívky, které o záchranu nestály.

Když se lord Cornelius konečně dostal k jejich piknikovým de-kám, tvářil se rozčileně a zklamaně. Ne že by neměl žádnou auto-ritu, jen už ztratila na účinku. Aspoň že Ash ještě *většinou* dokázal tu mládež zvládnout.

Cornelius se zastavil se založenýma rukama, poklepal nohou, pomalu přešel pohledem po všech a nakonec se přísně zahleděl na Ashe. „Varoval jsem vás, že slunce je v tuto odpolední dobu tuze prudké, mladý pane Ashtone.“ Ukázal na zardělou tvář Skye.

Ash si uvědomil, že sestřenčina jemná pleť jen hoří, a okamžité spolkl veškerý vzdor. „Hned půjdeme, strýčku,“ slíbil, věnoval Skye omluvný pohled a pokývl ostatním.

Poslechli ho na slovo, začali si sbírat věci a nakládat je na koně.

Pak se všichni společně obrátili a neochotně se vlekli k domu. Kate se sbírkou řeckých mýtů v ruce kráčela vedle strýčka Cornelia. Quinn a Jack za nimi vedli koně a Ash se Skye průvod uzavírali.

Když opouštěli lesknoucí se jezero, Ash se rozhlédl. Vrýval si tu jedinečnou chvíli do paměti. Nejenže končilo neopakovatelné letní odpoledne, ale navíc se brzy všichni rozejdou. Stejně jako sestra by ten nevyhnutelný rozchod moc rád odložil.

Měl podezření, že Skye je stejně dojatá, protože mu vsunula ruku do dlaně.

„Já nechci novou mamá, Ashi,“ svěřila se tiše.

„Naše matky nikdo nikdy nenahradí, zlatíčko,“ pokusil se ji ukonejšit jako mnohokrát předtím. Tentokrát však její úvahu špatně pochopil.

„Ne, já chci říct, že nám nemusíš hledat mamá a ženit se *kvůli nám*. Měl by ses oženit jenom z lásky, Ashi.“

K jeho překvapení se jí už bradička netřásla úsilím zahnat slzy. Naopak, vzhlédla k němu s klidným a důvěřivým úsměvem.

Ash poznal, že se ho snaží utěšit. Opětoval její úsměv a stiskl jí ruku. „Díky, miláčku.“

Po chvíli spolkl knedlík, který mu narostl v krku, a objal ji kolem útlých ramínek.

„Všechno se to spraví, Skye,“ zamumlal... a poprvé za mnoho, přemnoho měsíců tomu prázdnému slibu vážně věřil.